

..MAROKO

VOLÁNÍ SAHARY

Čtyřkolka rovná se dobrodružství. Můžete ho zažít hned za humny, někdo za ním jezdí do Rumunska, jiný na Ukrajinu, ale jestli je někde skutečný čtyřkolkářský ráj, tak je to v Maroku, konkrétně v písku Erg Chebbi. Do těchto obrovských písečných dun jezdí celé výpravy čtyřkolkářů, někteří s cestovkou, jiní, jako třeba Jarda Černý, v partě na vlastní pěst.

TECHNIKA

Jarda Černý byl v Maroku už po druhé. Už podruhé při přípravách na cestu strávil asi tak 4x víc času než samotnou expedicí – hledáním na Googlu, na Google maps, zanášení údajů do GPS. A už podruhé si na cestu opět vybral čtyřkolku TGB Blade 550 IRS SE. Nedá na ni dopustit a ví velmi dobře proč.

Do Maroka se vypravilo sedm Čechů a osm Slováků, takže celkem 15 čtyřkolek. Mezi nimi Arctic Cat 700 H1, dvě Yamahy Grizzly, čtyři Outlandery, jeden KingQuad a další, ale Jardovi se osvědčila nepřetechnizovaná, spolehlivá TGB Blade 550 IRS. Měl cestou nejvíce technických problémů, vlastně jenom jediný, upadla mu espézetka, ale jak

on sám přiznává, je to hodně o stylu jízdy. Kromě toho na Bladu ale také například vůbec nebylo nutné vyztužovat zavazadlové rámy, jak to museli udělat kolegové na ostatních čtyřkolkách. A ještě jednu dobrou vlastnost u Blada objevil – přední i zadní rámy jsou natolik široké, že přesahují přes blatníky, a to je moc šikovné, protože když se se čtyřkolkou složíte na bok, tak se TGB Blade opře o tenhle rám a o kola, takže blatníkům a řídítkům se nic nestane. A taky máte kam dát náklad. Pokud je u čtyřkolky rám malý, pak taky máte málo místa pro bagáž. A že v Maroku měli pěkně naloženo: pitnou vodu na několik dní, 60 litrů benzínu (kromě plné palivové nádrže), jídlo, stany, Jarda navíc stoleček se židličkou, a dokonce i pár lyží, o tom ale bude řeč později.

TAM A ZASE ZPÁTKY

Trajektem trvá cesta z Janova do Maroka dva dny, a protože se posádka už nudí, tak si zpestřila plavbu formou mimořádné události. Zčistajasna začaly po celém trajektu

Plastové boxy a ochranné doplňky KIMPEX
Distribuce a prodej vysoce kvalitních plastových boxů, rámců, radlic, bočních plastů a pásů na čtyřkolky od světoznámé kanadské firmy KIMPEX. Ze široké nabídky produktů KIMPEX, jsme vybrali to nejlepší pro naše zákazníky v České a Slovenské republice. Zde uvádíme ukázkou z našeho sortimentu.

Black DELUXE ATV Rear Box

Pevný plastový značkový uzamykatelný zadní box KIMPEX DELUXE je absolutní m vrcholem nabídky zadních čtyřkolkových boxů. Je velmi pohodlný a ergonomický, což poskytuje spolujezdci mimořádný komfort při jízdě. Také vnitřní objem je zcela výjimečný, box je uzamykatelný dvěma snadno ovladatelnými zámky. Spolujezdec má po obou stranách opěrky rukou, vzadu speciální opěrku zad.

OUTBACK Trunk

Varianta boxu Black DELUXE ATV Rear Box se zvětšeným vnitřním prostorem. Konstrukteři zachovali stejnou úroveň komfortu, ale upravili tvar tak, aby byl uzamykatelný úložný prostor využitý na maximum.

Přední ochranné rámy

Ochranné rámy Kimpex mají integrovanou přední lyžinu. Včetně montážní sady přímo pro vaši čtyřkolku k uchycení do výrobem určených kotvených míst. Skvělý vzhled a maximální ochrana chladiče, navijáku, světel a plastových dílů. Pro všechny nejpoužívanější modely čtyřkolek. Kvalitní zpracování. Snadná montáž.

Zadní ochranné rámy

Výrobno z jakostní oceli. Vynikající ochrana proti korozi díky odolné černé komaxitové barvě. Zlepšují vzhled i míru ochrany čtyřkolky. Včetně montážní sady přímo pro vaši čtyřkolku. Pro všechny nejpoužívanější modely čtyřkolek. Snadná montáž. Kvalitní zpracování.

ječet sirény, hoří, volali jedni, potápíme se, křičeli jiní. Stevardi a celá posádka už v záchranných vestách a přesně v okamžiku, kdy se nervově labilnější pasažéři chystali naskákat do vody, nám řekli, že nás všechny dostali, že to bylo jen cvičení. Asi se takhle posádka baví.

Jinak čtyřkolkování v Maroku samozřejmě není z nejlavnějších. Takováhle měsíční akcička vás vyjde na cca 35 000 peněz. Jen samotná doprava tam a zpět (pokud jste dva až tři v autě) vás vyjde skoro na dvacku a trvá osm dní, čtyři dny tam a čtyři zpět. A tak do Maroka jezdí lidi, co nemají velké problémy s penězi. Jeden z letošní partičky si například v Barceloně vystoupil, že do Maroka přiletěl později, na čtyři hodiny si odletěl na Kanárské ostrovy vykoupat se na pláži, pak si ještě odskočil do Rakouska něco si vyřídít a pak zase letěl zpátky...

2 070 KM

Ale nebudeme tu mluvit pořád jenom zprostředkovaně, dejme slovo samotnému Jardovi:

Přistání v Tangere i marocká celnice byly bez problémů, dokonce i když si jeden z nás zapomněl doma pas. Vystavili nám

bez problémů náhradní doklad, tady si holt turistů váží. Cestou do nitra Maroka jsme se ještě zastavili v ruinách římského města Volubilis, ale pak už jsme dorazili do našeho výchozího bodu v Erfoudu v regionu Souss-Massa-Daraâ, který někdy bývá nazýváno „Brána Sahary“. Vyložili jsme čtyřkolky z plátků, natankovali (litr naturalu vyjde v přepočtu na cca 27 korun) a kolem poledne hurá na naši první třídení výpravu směr hory a koryta řek.

PRVNÍ TRÍDENKA – HORY

Hory to byly pěkné, třítisícové a jmenovaly se Atlas. V noci sice zima, ráno čtyřkolky zamrzlé jinovatkou, jinak ale přes den okolo 20 stupňů, takže hodně příjemně.

Do výšky tři tisíce metrů jsme jeli ve skupinkách po dvou, po třech, abychom si vzájemně neprášili. Riziko ztracení bylo prakticky nulové, protože každý měl buď mapu, nebo GPS, a kdo neměl ani to ani ono, držel se někoho, kdo ji měl. Místy jsme projížděli sněhovými poli, křižovali jsme vádí, vyprahlá koryta vyschlých řek, jednou jsme přenocovali u překrásného jezera Imil Chel v berberském stanu. Noc v něm byla příjemná, jen jsme museli hlídat

ASP Group s.r.o. - Oficiální distributor kanadských doplňků KIMPEX do České a Slovenské republiky.

adresa: Náměstí 13, Žebrák psč: 26753
tel.: 311577222 email: info@aspgroup.cz

HLEDÁME NOVÉ
PRODEJCE

www.ASPGROUP.CZ

čtyřkolky. Ne že by je někdo chtěl ukrást, ale místní dětičky, budoucnost naší země, andílkové zlatí, by možná mohly některé nepříšroubované věci odnést a užít si po svém. A tak jsme se pro všechny případy střídali v hlídání po hodině. V horách nás překvapilo, jak rychle tu teď vznikají nové cesty. Buldozery se zakusují do kamení, a kudy posledně nemohl prolézt ani kamzík, tam je dneska štěrková nebo šotolinová cesta.

Taky tu dostali dobrý nápad, jak ušetřit asfalt při tamním malém provozu – vyasfaltovaný je jen jeden pruh, vlevo a vpravo kolem je široká štěrková krajnice na vyhýbání. Auta se vyhýbají po krajnicích a pak si zase jede každé dál po asfaltu.

[4D]

Marocký lid si přivydělává focením s turisty. Kromě toho, když už už chcete spoušť zmáčknout, tak se všichni otočí zády, protože

se stydí před objektivem cizího fotoaparátu. Na cestu do Maroka si musíte vzít spoustu dárků – propisek, kšiltovek, bonbónů a tak podobně. Zastavíte-li nejen ve vesnici, ale i v naprosto pusté samotě, odnikud se k vám začnou stahovat, snad vylézají ze země, děti. Když jim nic nedáte, jsou schopní po vás ještě házet šutry, tak jim raději něco dáte, jenže to vás zase skoro snědí za živa a nezbatíte se jich leda za zlatý tele. Jenže těch telat byste museli s sebou vozit strašně moc, tak si vyberte. Já jsem jel v bonbónech a čepicích, což byl celkem úspěch, přičemž vůbec největší zájem byl o kšiltovku s nápisem „Klíšťová encefalitida“.

Někteří Maročané v horách stále ještě žijí v jeskyních, ona v nich nakonec dost dobře funguje přirozená klimatizace, ale někdy je tohle bydlení docela drsné. Například jedna taková jeskyně, ještě teď na to musím myslet, jak přímo u vchodu si shromažďovali velbloudí trus, se kterým v zimě topí.

Ale taky umí být Maročané ochotní. Potřebovali jsme dostat přes koryto řeky, kde po obou březích měli políčka. Sami nás naváděli. Z horní planiny dolů k políčkům a přes hluboký a úzký zavlažovací kanál, který se stal pastí. Přední kola zapadla do něj a čumák se zapíchl do protějšího břehu. Domorodci pomáhali, co to šlo, za chvíli celý mokří, jen abychom my byli suší. Odměnu samozřejmě dostali. Tomu nejstaršímu jsme dali bonbony pro děti, nějakou tu cigaretku s pivem pro ty starší.

DRUHÁ JEDNODENKA – ERG CHEBBI

Erg Chebbi, to je ten ráj. Sem se jezdí trénovat na Dakar, tady se mimochodem v roce 1999 natáčel i film Mumie. Tyhle fascinující obří duny jsou neskutečně nádherné, jedny z nejhezčích na planetě, ale musíte v nich umět jezdit. Je to nádhera i adrenalin, ale jeden z největších adrenalinů je místní jídlo. Základem je skopové, pak také kuřecí, zelenina, samozřejmě kus-kus, ovoce. My měli štěstí. Jídlo tu bylo dobré, a dokonce to ani nikdo z nás neodnesl zrychlenou peristaltikou střev.

TŘETÍ TRÍDENKA - SAHARA

Po nádheře Erg Chebbi jsme na Saharu vyrazili jen ve dvou. Ostatní zastávali názor, že „písek jako písek“ a proč se teda trmácet takovou délkou na Saharu. Pro mě osobně ale měla největší poušť světa mimořádnou přitažlivost, už proto, že jsem se na ni minule chystal, ale dal jsem přednost písčným plážím u Atlantiku a letos nás za to potrestala. Proti bylo tentokrát počasí. Sahara nás prachspřestě vyhnala. Měli jsme naplánováno projet

Saharou asi tři sta kilometrů, k tomu den cesty tam, den cesty zpátky, ale jak jsme se k Sahaře blížili, potkávali jsme čím dál víc vzdušných vírů, takových malých tornád, které ohlašovaly blížící se bouři. Pak začalo foukat bez přestání, nejdřív příjemně, pak nepříjemně, pak ještě daleko víc a pak už to dál nešlo a výlet se změnil v normální úprk před bouří. Prach a písek všude, jako byste projížděli pískovačkou. Mokrý šátek kolem huby, ale za chvíli stejně nešlo dýchat, nárazový vítr foukal tak, že jsme nedokázali jet přímo, jak to s námi cloumalo, bílá tma všude kolem nás, míjeli jsme mrtvý dobytek s bílými, pískem vyfoukanými kostmi do běla, ale nejvíc jsme zírali na odnikud se vyloupnušího místního motorkáře, který v té bouři jel proti nám, pohodář, jel sice rovně, ale v asi tak padesátistupňovém náklonu opřen o bouři.

DO ZEMĚ CEDRU

Jeden z dalších výletů směřoval do nejrozsáhlejších marockých cedrových lesů. Mohutné velikány všechny očíslované, dokonce jsme našli cedr číslo jedna, otce všech cedrů. Stál úplně stranou, asi 60 kilometrů od vjezdu do rezervace. Bylo to tam hezké, u těch cedrů, až na to trní, vlastně celé rozsáhlé pole plné trnitých keřů s asi třicetimetovými ostny, kam nás dostaly místní opičky – makakové, a které jsme museli zdotat. Průpichy jsme nejdřív opravovali knoty, ale protože trnů bylo stále víc, tak jsme nakonec šoupli do pneumatik Slime.

Při kempování na divoko nemusíte mít

strach ze zvířat a havěti, ale základem je, kvůli lidem a dětem zvláště, zakempovat až skoro za tmy a někde v místech, odkud vás nikdo neuvidí.

Jinak v Maroku je hodně kempů, ale v téhle roční době jsou úplně prázdné a spousta z nich je přímo opuštěných.

LYZOVÁNÍ

A nakonec vám povím, proč jsem si vezl ty lyže – chtěl jsem si konečně zkusit lyžování v dunách. A jak jistě uznáte, půjčovat si lyže v Maroku jsem nechtěl. Nebylo tolik času. Vybrali jsme si jednu pěknou, větrem dobře zrolbovanou dunu, jenže ten písek měl hrozný odpor. Takže ze všeho nejdřív jsme ho museli rozjezdit a pak už to šlo. Kluci nám z vrcholku hodili lano, navijákem nás vytáhli nahoru a pak zase davaj dolů. Maroko nás ale lyžařsky dostalo ještě

jednou. Představte si, o dva dny později jsme se přesvědčili o opaku. V Cedrech jsme totiž narazili na regulérní sjezdovku se vším všudy. Přes léto samozřejmě mimo provoz, ale jinak červená sjezdovka ve výšce 2 000 metrů, s délkou asi 800 metrů. Na ní klasická poma poháněná dieselem, rolba, půjčovna lyží a dokonce tři sněžné skútry. Výška sněhu tam dosahuje 3 m. Už tam schází snad jen McDonald...

Text: Jiří Nývlt
Foto: J. Černý

Expedice Maroko Trophy 2010 v číslech:

Počet dní: 21

Počet účastníků/čtyřkolek: 15

Celkem najeto: zhruba 2 000 km

Náklady: cca 35 000 Kč/účastníka

Celkem vypito vody: 1 200 litrů

